خوشيا خواندنى

وەرگێران شىڤان شێخەمىرى نڤێسين احمد بن غانم الأسدي

خــوّشــيا خــوانــدنـــيّ "متعة القراءة"

نقينسين: احمد بن غانم الأسدى

وهرگیران ب دهستکاریقه: شیقان شیخه میری ریکخستنا نقیسینی: محبوب میرزا مصطفی

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله العليم العلام ، الرحيم الرحمن ، أنزل القرآن ، خلق الإنسان علمه البيان

والصلاة والسلام الأتمان الأكملان على سيد ولد عدنان وسائر الانس والجان ما تصرم الأصرمان.

ما تصرم الاصرمان ئانكو: هندى شهف ورور دويف ئيكدا بهين.

پشتی قی: هندیکه نیعمهتین خودی نه (پاک وبلند بیت) ل سهر عمیدیت وی ناهینه هژمارتنی هندی گهلهکن.

و ژوان نیعمه تا ژی هنده که خوشییت روحینه بو گیانی مروقی باشه و هنده ک ژی ییت عمقلی و نه فسینه ، و هنده ک خوشییت دی ییت همین به رجهسته نه مروف ههست پی دکهت

بهلی مهزنترین وخوشترین خوشی ئهوه یا کو گریدایی بیت ب عمقل و دل و روحی قه

و ژمهزترین و چیترترین وان جوره خوشیان خوشیا خاندنی یه (متعة القراءة)

٣

وئەقە ھندەك پەيقىت و پىنتىن قەبرى نە خۆشىيا خاندنى دا

ئانكۆ دى بكورتى ل سەر قى بابەتى ئاخقم دا كۆ پتر مفا ژى بهيته و هرگرتن.

وهمروهسا هندهك رهنگ و شيوازين هيممه تا سهلهفا دڤێ چهندا ههنێ دا ودياركرنا ريكين ب ژوركهفتنا ڤێ شولا ههنێ

و مروڤ خودير بينخيتن ڙ ئاتافين وي

قیّجا دا به رهممی وی یی به ردهوام و یی شرین بیتن ب ئیزنا خودی تعالا

ل هموه بمرزه نابیت کو ئیکهم پهیقا هاتیه خاری ژ عمسمانا وهك ومحی بو پیغهمبهری مه سلاف لی بن ئهف پهیقه بوون ژ پهیقیت قورئانا بیروز:

(اَقْرَأُ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ (١) تو -ئهى پێغهمبهر- وێ يا بۆ ته هاتييه خوارێ ژ قورئانێ ب ناڤێ خودايێ خۆ يێ د ئافراندنێ دا ئێكانه بخوينه.

خَلَقَ ٱلْإِنسَانَ مِنْ عَلَقٍ (٢) ئەرى ھەمى مرۆڤ ژخوينەكا ھشك وتەر ئافراندىن.

اَقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ (٣) تو وي بخوينه يا بق ته هاتييه خواري، وهندي خودايي تهيه مهردينييا وي يا بهرفرههه.

ٱلَّذِي عَلَّمَ بِٱلْقَلَمِ (٤) ئەوى بەنىيىن خۆ فىرى نقىسىنا ب قەلمەمى كرين.

عَلَّمَ ٱلْإِنْسُنَ مَا لَمْ يَعْلَمْ (٥) مروّف فيرى وى تشتى كريي كو وى ندزانى) العلق: ١-٥.

قیجا ههکه مروف سهحکه نه نه نایه نایه نایه نایه نیشایی و نیشانیت به رفره بینت کو مروف بشیت سهر راوهستیت ، و جهی قی چهندی ژی کتیبیت وی دانه کو کتیبیت وی نیعجازی و بیانا قورئانا پیروزه.

و كەس ھەست بخوشيا خاندنى ناكەتن ئەو تى نەبىت ئەوى تەجروبەكرى وسەربۆر دقى چەندى دا ھەى.

و ههکه کهسهکی تام کربیتی ئهو دی زانیت.

و همر که سه کی نهجه رباندی بیت بلا د قی ده رگه هیدا ب ژور بکه قیت و خوشیی یی بهتن.

و پشتی ئه و خوشیا خواندنی و علمی بزانیت دی ههمی خوشینت دی بنت دونیایی ژبیرکهتن.

ئەس وەسا ھزردكەم كو خوشيا خواندنى و وزانينى ئيلا ئەقە ژ نيعمەتا بەحەشتىيە ژ خوشىيت بەحەشتىيە خودى تعالا ھندەك ژوى دايەمەل دونيايى ئو يا مەزنتر يا راكرى ل ئاخرەتى

لأن فيها ما تشتهيه الأنفس وتلذ الأعين.

چونکی دبه حه شتیدا ئه و تشته یی ههی ئه وی دلی مروقی دخازیتن و ههروه سایی چاف دخازن دکه ن و خوشیی پی دبه ن وخاندن و علم ژی هوسایه ل ده ف وان که سا ئه قیت بینه عاشقیت خاندنی و خو ب خاندنی قه گریدای.

ئبن حەزم خودى ژى رازىيىت ئىمامەكى مەزنى موسلمانايە وزانايى ھەرە مەزنى مەزھەبى "ظاھريە" د كتيبا خودا (مداواة النفوس) دبيريت: خوشيا مروقى عاقل ب جوداكرنا وييه د تشتاندا، و خوشيا زاناى زانينا وييه، و خوشيا مروقى دانا حيكمەت و داناييا وييه.

قیجا حیکمه تا قان و خوشیا قانا گهله گهله مهزنتره ژ ئهوین خارنی دخون ب خارنا خو کا چهوا هنده هه هه خوشیی بخارنا خو دبهن بخارنا خو دبهن خوشیی ب علمی خو دبهن خوشیی ب عاقلی خو دبهن خوشیی ب عاقلی خو دبهن خوشیی ب عاقلی خو دبهن کا چهوا مروقی حهز ژ زکی خو دکه تن حهش خارنی دکه تن و خوشیی بخارنا خو دبه تن، و نهقی قهدخوتن خوشیی بقهخارنا خو دبهتن، و کا چهوا نهقیت خوشی ب جلکی نوی دبهن، و یاریکه خوشیی ب یاریین خو دبهن.

و بهلگه ل سهرقى چەندى ژى:

دى دبينى مروقى عاقل و مروقى عالم و مروقى دانا همست ب لهز متا وى دكهن.

یاکو علم دده ته وانا یا کو حیکمهت ده ته وانا یان ژی عمقل ده ته وانا ئموژی پی دحهسیین یا خارن ئو قهخارن دده ته وان

بهلی ئه وانا یاهیدای ئه قان که سیت ههنی خوشیا علمی و خوشیا خاندنی یا ب سهر خوشیا خارنی و قهخارنی و جلکا ئیخستی

و ئەو دى حوكمى سەرقى چەندى كەت ئەوى ھەردو جەرباندىن و نياسى نەك بتنى ئەوى ئىڭ جەرباندى.

وبى گومان ئەف حەبرى ھەنى (حەبر زانايى ئومەتى) بەحسى ئىبن حەزمى زەنگىنترىن عەبدىت خودى تعالا بوو ل ئەندلوسى

ئيبن حەزم كەسەكى ئەندلوسى بوو نەعەرەبە ژ بنەمالەكا دەولەمەندە وھەروەسا وەزىر بوو و كورى وەزىرەكى ژى بوو

و هنده ک دبیر و و مختی خودی دای که قیم که کی زیر دده قیدا بوو کینایه ته بو هندی کو مالا وان بنه مالا وان گهله و گهله که ده وله مهند بوو، بهلی ئهوی ئه قی خوشییت ههنی ب ههمی جوریت وی قه هیلان و به ره قیم علمی چوو، چونکی خوشیا وی یا به رده وامه و ههروه سا تاما وی پتر دمینیت و به رده وامیا وی پتر .

وئه ف خوشییت ههنی ئه قیت دونیایی وه ک خارن و قه خارن و جلك هه که مروف گهله که پیقه به یته گریدان و زیده مه زاختنی تیدا بکه تن، مروف توشی نه خوشیا بینت ژ بیزاری خهمگینی دل ته نگیی ، چونکی ئه ف خوشییت ههنی هه که تو ههمی

روژهکی ئهنجام بدهی وهک خارنیت خوش بخوی و جلکین جان بکهیه به رخو روژه که دوو روژ دهه روژن دهمهکه و دی دلی ته ژی رهش بیتن ئیدی ته ئه و نه قیت وه کی به ری به رو قاژی زانینی .

بهلی خوشیا خواندنی و علمی هندی تو پتر بخوینی دی پتر عمقانیته و ژیریا ته زیدهترکست، ودی روناهیا ته یا علمی دی مهزنتر کست و زیدهتر کست، و دی حکمهت و شارهزاییا ته زیدهترکست، و دی عمقانیته پتر گسشهکست و پتر پیشقه چیت، ودی رهوشتیته چاك و جوان و پاقژ کست، ودی ئیشین ته بیت نهفسی بیت گریدایی بگیانیته هه دی همیان چارهسمرکست و دی دهرمان کست.

دی خودانی خو خهملینیتن ب مهزناهیی و جوانیی و تازهتیی همروهکی تو جلکهکی بکهیه بهر وی ئمف علمی همنی دی وهسا خودانی خو جوان کهتن

قیجا هندیکه کتیبن خارنا نهفسینه کاچهوا زکی مروقی پیدقی خارنییه ئها هوسا عمقلی مروقی ژی محتاجی خاندنی و زانینی یه

و خیرترین که یک کو مروف دهف روینته خاری و کو مروف هه قالینی و تیکه ایا وی بکه یه وه هاتیه گوتن:

لنا جلساء ما نمل حدیثم _ ألباء مأمونون غیبا ومشهدا یفیدوننا من علمهم علم ما _ وعقلا و تأدیبا و رأیا مسددا بلا فتنة نخشی و لا سوء عشرة _ و لا یتقی منهم لسانا و لا یدا

فإن قلت : أموات فلا أنت _ وإن قلت : أحياء فلست مفندا

دبیر یت هنده همقال هنده پروینشتقان مهییت همین ئمم ل ئاخفتنا وان بیزار نابین ئمو خودان عمقان تی گههشتینه ئمقه ئممینن چ توحازر بی یان نهحازر بی.

مفای ل مه دکهن ب علمی خو وعلمی وان و نهدهبی وان همروهسا بیرو بوچونیت وانا ییت دروست.

تو ژ فتنا وانا ناترسی یا قی علمی ههنی یا قان کتیبا گوهدانا ز انابانه

تو ژ هەڤالىنىا وان كريت نابى ژ تىكەلىا وانا كريت نابى و ناترسى ئانكۆ ئەو چ ل تەناكەن

وتو خو ناپاریزی ب دهستی خو ب ئهزمانی خو خو ناپاریزی ئانکو تو ناترسی ژ ئهزمانی وان یان ژی ژدهستیت وان.

ههکه توبیژی ئه مرینه خودانیت وان کتیبا ته است گوت براستی ، و ئهگه تو بیژی ئهه د ساخن ته چ تشت خملهت نهگوتیه هه دروسته

هندهك رهنگ و سهربورين هيممهتا سهلهفا:

دا سەحكەينە ھندەك رەنگين ھىممەتا سەلمفا كا دچەوا بوون:

ئیک ژوان ابو الوفاء ابن عقیل ئهفه زانایه کی مهزن یی حهنبه لییا بوو ، ئهفه زانایه کی مهزنی دونیایی بوو و ئاقلمهند وتیگه هشتیی جیهانی بوو.

دگۆت: ئەز ددترسم كۆ خودى مەزن من محاسەبە بكەتن و پرسيارى ژمن بكەتن دەربارەى ئەو سەھەتا من بەرزەكرى د غەيرى علميدا يەعنى من خو تشتەكى قە مزيل كرى ژبلى زانينى

ئبن عقیل ، ناقی وی یی دروست " أبو الوفاء علی بن عقیل بن محمد العقیل البغدادیة" خودانی تهصانیفایه یهعنی گهلهك كتیب ییت نقیسین، زانا دبیرژنی: زانایی مهزن شیخی حهنبهلیا، مهزهمین وی حهنبهلییه سالا ۲۳۱ هجری ژدایك بوویه ل ۵۱۳ چویه بهر دلو قانیا خودی.

مەزنترىن پەرتوكا وى [الفنون ٨٠٠ بەرگە "مجلده"]

ئيمامي ذه هبي د تاريخا خودا دبير يت:

نه هاتیه چیکرنی د دنیاییدا ژقی کتیبی مهزنتربیتن همتا و مختی دهبی، پشتی هنگی ئهگهر هاتبیته چیکرن ئه و تشته کی دییه.

ئبن عقيل رەحمەتا خودى ليبيتن دعەمرى ھەشتى سالىيدا دگوت

ما شاب عزمي ولا حزمي ولا خلقي

ولا ولاء ولا ديني ولا كرمي

وإنما اعتاض شعري غير صبغته

والشيب في الشعري غير شيب في الهمم .

ابن عقیل خودی ر محمی پی ببهتن

ئەف كۆكۆت ھشك دەمى دخار دكره ئاقددا پاشى دخار بوچى، دگوت ئەگەر ب ھشكى ئەو كۆكە خاربا ھەتا جۆيتبا و ھۆرابا ددەقى خودا دا وەختى وى چيتن.

ئانكۆ ئەو چەند وەختە ژى ژكيسى خو نە دكوشت ژبەر ھندى خودانى ھەشت سەد موجەلەدايە

ناقی پهرتوکا وی (الفنون) له و ههشت سهد بهرگه

وئه قوتابيي وى ابو الفرج الجوزى دبيّريت من بيست هزار مجلد بيست هزار كتيّب ييّت خاندين ئو پيداچونا پيداكرى ، وئهس هيشتا يي طهله علمي دكهم .

ژبهر هندی وی شیرهتکر وگوت: بلا ته جههکی خالی د مالا خودا همیین تو ریزین کتیبیت خو بخوینی و تو دگهل وان ب ئاخقی و تو دناف هزریت خودا هزریت وان کتیباندا بچی

ئیمامی خهطیبی بهغدادی کو ژسالا ۳۹۰ ژدایک بوویه و ل ۲۳ وهفاتکری دبیرژیت: من صهحیحا بخاری ههمی خاند کو صهحیحا بخاری ۷۲۷۰ حهدیثه د سی مهجلسادا ئانکو سی جاران یی رینشتی ئه کتیبا ههنی ههمیا خاندی

و همر خمطیبی بهغدادی صمحیحا مسلم هممی یا د پینج ممجلیساندا خاندی .

وزانایی مهزن "طلحه بن مظفر العلثی" صهحیحا مسلم ههمی د سی مهجلساندا خاند.

ئەگەر مروف ژیانا قان زانایا بخوینیت دی هیممه ما مروقی بلند بیت

و ئەقە سولطانى زانايا "العز بن عبد السلام " ئەقە زانايەكە ژ زانايىت مەزھەبى ئىمامى شافعى ،

كتيبا (نهاية المطلب- يا ابو المعالى الجويني خودانى وهر هقاتا "اصول الفقه" دا، كو نهاية المطلب ٢١ مجلده د فقى مهز همبى ئيمامى شافعى دا د سى روژاندا هممى خاند.

وئیمامی فهرموودهناس حافظی زهههبی پهرتوکا " السیر النبویة" لابن هشام کو دوو مجلدیت مهزنن دبن چار جزء یان ابن هشامیه د شهش روژاندا یاخاندی .

و ئەقە حافظى عيراقى ابو الحسين موسنەدا ئيمام احمد ھەمى خاند كۆ نزيكى ٤٠٠٠٠ چل هزار حەدىثانن، د سيه مەجلسادا.

وزانایی زمانزان "مجد الدین الشیرازی الزبیدی" صهحیحا مسلم ههمی د سی روژان دا خاند.

وحافظ ئبن حجر العسقلانی موسنه دا ئیمامی ئه حمد د پینجی و سی مهجلساندا خاند.

و ههر ئبن حهجری صهحیحا بخاری د دهه مهجلسان داخاند و صهحیحا مسلم د یینج مجلساندا خاند

و هزار جزء يئ خواندن وب دهه مجلد ينت نقيسين دسهد روژاندا .

وئەقە ئىمامى محاربى صەحىحا بۆخارى ٧٠٠ جارا يى خاندى.

ناقی وی غالبی کوری عبد الرحمن کوری غالبیه ابن عطیة المحاربی یی مهشهوره ل سالا ۱۸۰ یی مری دبیژیتن صهحیحا بخاری ۷۰۰ جاران یی خاندی.

ئانكۆ يى دوبارەكرى ، والله دفيّت روندكيّت مە بهينه خارى ئەڭ گوتنيّت پيغەمبەرى سلاڤ ليّبن ئيّك جارى ژى مە ژ سەرى ھەتا بنى نەخاندىنە ..

تو سه حکه هیمه تا ئیمامی المحاربی کو ۷۰۰ جاران صهحیحا بخاری یی خاندی.

وئه فه زانایی مهزن نفیس الدین العلوی التعزی صحیحا بۆخاری ۱۵۰ جاران یا دوباره کری ب خاندنی.

و ئەقە زانايى الكلوتاتى صحيحا بخارى پتر ژ ٤٠ جاران يا دوبارەكرى.

و ئەقە زانايى مەزن ابن مقبل القاھرى الحنفى صەحيحا بخارى پتر ژ ۱۰۰ جاران يا خاندى و دوبارەكرى.

وئیمامیّ "المزنی" کو طاملمبیّ ئیمامیّ شافعیه کیتابا "الرسالة" یا شافعی ۵۰ سالان ئاف کتابه یاخاندی ئانکو پینجی سالان ئاف کیتابه هامر یا خاندی و دوبار مکری .

وئەقە شىخى شافعيال يەمەنى زانايى مەزن يحيى كورى ابي الخير العمرانى كتابا المهذهب د فقهى دا پتر ژ ٤٠ جاران يى خاندى

وئەقە زانايى مەزن عبدالعزيز الميمنى معجم الأدباء ٧ مجلدين گەلمەك مەزنن دبيريت ھەشت جاران يى خاندى.

و زانایی مهزن الأبناسی کتیبا "أوضع المسالك" یا ابن هشامیه کو چار مجلدیت مهزنن ۷۰ جاران یی خاندی .

وئەقە ژى فقيھەكى مەزھەبى ئىمام شافعىيە (النزيلي اليماني) كتيبا "العباب" كو چار مجلدين گەلەك مەزنە ٨٠٠ جاران يى خاندى

وههکه تو بیری ئهقیت ههنی بیت وهخته کی بوون بیت پنچیبوین خودی ته عالا هاری کاری وان بوو، و ئهم بیت در همانه کی داینه ئو شولیت مه ئو هیمه تامه یاهاتیه خاری مه عهزیمه تنهمایه، تو بهریخو بده یی دی بوته هنده نموونا ژ زاناییت هه قجه رخ ئینم ل قان بیست سیه سالیت ههنی دا توبزانی ئه چهندا ههنی ب هیمه تی قه گریدایه نه کو ب ئاخر زممان و دهست پیکا زهمانیقه گریدایه وه که نهم بخو هیجه تان دگرین.

و داتو بزانی ئەف كارى ھەنى توفيقا خودايى مەزنە وپاشى ھىممەتا مروڤيە.

و تو ژی دوّعا ژ خودی ته عالا بکه کو بده ته ته کاچهوا دایه وانا و تو هیمه تا خو بو حهزا خوّ بن دهست بکه دا تو بگههیه وان.

و ئەقە زانايى شامى جمال الدىن القاسمى صەحىحا مسلم د ٤٠ روژاندا يى خاندى

و سنن ابن ماجه ۲۱ روژاندا یی خاندی

و موهطائا ئیمام مالك كو نیزیكی ۱۳۰۰۰ هزار حدیثایه د ۱۹ روژاندا یی خاندی

و كتيبا تهذيب التهذيب د نيزيكي ١٠ روژاندا خاند

و همر ئیمامی جمال الدین تاریخا دیمه شقی یا کو لقی دیماهیکی هاتیه طبع کرن کو ۸۰ مجلده هممی یی خاندی.

وهمر بو زانین ئیمام شافعی موهطه ا ئیمام مالک ههمی د ۹ روژاندا ژبهر کر. وئه قه "مصطفی الرافعی" بناف ودهنگه ئهدیبه کی مهزنه صحیحا بخاری ۱۳ روژا هه تا ۱۹ روژان ههمی خاند.

وئه قه شیخی زمانی عمر هبیی محمود شاکر "لسان العرب" یا ابن منظوری هممی خاند کو ۲۰ مجلده هیشتا ئه و ل قوناغا ناقنجییی بوو

وئەقە زانايى مەزن و قەكۆلەر عبد الرحمن بن يحيى المعلمي اليماني گەلەكى مەشھورە تەحقىقاتىت وى گەلەك ب بھانە، دېيرن: وەختى نقستبا چرايىت خو د ھىلانە ھەل و كىتىب ددانە بەر سەرىخو چ گاقا خەوا وى رەقىبا وھشيار ببا

داچیت کتیبا قهکهت و داخوینیت و دهما ئه و مری کتیب ل سهر سینگی وی بوو، خودی دلوقانیی پی ببهت.

 وئه ابن باز زانایی قی چهرخی وئیمامی دونیایی د وهختی خودا ، شهرحا ئیمامی نهوه وی بو صهحیحا موسلمی ئه کتیبا ههنی پتر ژ ۲۰ جاران یا لسهر وی هاتیه خاندن کو ده مجلده کو ۲۰ جاریا سهرهاتییه خاندن یه عنی دبیته ۲۰۰ مجلد دبیر یتن نهوی نهخاندییه چونکی ئه و نابینایه ل سهر وی دهاته خاندنی .

همروهسا "سنن النسائي" يا ل سمر وي هاتييه خاندن ل ٢٧ مهجلساندا

و ئەقى ھەنى يى كۆ يىت وەكى وى كىمن ، بكر أبو زىد خودانىت پەرتوكىن گەلەك ب مفا

" مجموع الفتاوی" یا شیخی ئیسلامی ابن تیمیة کو دهندهک چاپاندا ۳۰ به رگه بکیمی دوو جاران یاخاندی کو دبیته ۷۰ مجلدین خاندنی.

و همر بكر أبو زيد پمرتوكا "الإصابة يا ابن حجر " يا بهحسى ژيان ناما صمحابيان دكمت كو ٧ مجلد گملمك جاران يى خاندى.

و كتيبيّت "ابن قيم الجوزية" هممى بيّت خاندى و هندهك ژوان ژى بيّت دوبار مكرين.

و كتيبا "الأعلام" يا ئيمامي الزركلي كو ٨ مجلده پينج جاران يا خاندي .

و پهرتوکا "معجم البلدان" کتیبهکه به حسی باژیرا ئو جوگرافی دکهتن مجلده چار جاران یا خاندی

و پەرتوكا " فتح الباري" يا ابن رەجەبى كۆ ١٠ مجلدە ھەميا خاندى

وبهرهم و ئاثاريت زانايي مهزن محمد البشير الإبراهيمي كو مهركن گهلهك جاران يي خاندى

دبیر یت به دی به حسی خو کهم شیخ احمد غانم الاسد به حسی خو دکهت سهر مرای کیماسی و ته خسیرییت من ، وی کتیبه کاهه ی بناقی: ((الامتاع بما تعلق بالنبی صلی الله علیه وسلم من اجماع)) دبیر یت به و زیده رین من بوقی په رتوکی بکار بیناین من ههمی ییت خاندین

تو سهحکه هیممه تا وی چهنده نهکو تنی ئه و بابه تی وی قیای یی ژیگرتی ئو ئینایه دهری نهخیر بهلکو ئه شق ژیده و ههمییت خاندی.

کو براستی پهرتوکا وی (الامتاع) کتیبهکا بهرکهتیه د بواری خودا.

وهمروه سا په رتوكين وى ((الإسعاد باقوال جمهور العلماء المتعلقة بخير العباد صلى الله عليه وسلم)) ، وپه رتوكا وى : "شرح الأرجوزة المئية في ذكر حال أشرف البرية صلى الله عليه وسلم " ئه فه نافى سى كتابيت وى نه.

وفەزل پشتى خودايى مەزن پاك وپيروز بت

بو شیخی مهیی قهنج محمد بن عبد الله الإمام دز قریت، خهلکی یهمهنییه طهلهبی شیخ موقبله ، خودی نه فسا وی پاریزیتن، وبهرهکهتی بیخته عهمری وی.

ئه وی به ری من دا خاندنی و دیڤچوونی ولیّگه ریان ل به دلیّمن شرین کر.

دبیزیتن سوپاسی و ریزیت من بو وی ههنه هندی نهز ساخ بم ، و ههکه نهس بمرم ژی ههستیکیت من سوپاسیا وی بکهن دقهبریدا.

ريّكا خاندني:

ههکه تو بیزی ئهز چهوا بخوینم و ژ چ تشتی دهست پیبکهم؟

ئەز بىز مەتە نەفسا مروقى حەس بەرەلايى وسەربىچىي دكەتن .

تو پیدقی راهینان و هیزیی، ئانکو: نه فسا مروقی بهردهوام پیدقی راهینانایه پیبکه ی ، و مروف هیزی و قووه تی بده تی .

و دێ چەوا ڕاهێنانێ کهي هێدي هێدي .

ژ یاکیم بو یا ب هیز نه کو تو ئیکسهر بچی کتیبه کا مهزن بخینی و دلیته ژ ههمی خاندنی رهش ببیت .

و تشتی ژ هممیی گرنگتر ئموه تو بو خو وهخته کی دهست نیشان بکه ی بوخاندنی ئمقه گمله کی گرنگه تموهخته همیت ئانکو : خاندنا ته نه به ره لایی بیت، بهلکو تموهخته کی دهست نیشان کری همیت بو خاندنی.

و ئەو وەختە ببيتە وەختى تەيى بەردەوام وكوپا تە يا قەخارنى و بيتە ويردى تەيى روژانە.

تو رازی نعبه سهری خو دانیه سهر بالیفکا خو همتا تو خارنا خو یا روحی بخوی کا چهوا ته خارنا خویا بهدهنی خاریه ، وهسا تو خارنا خو یا گیانی ژی بخوی

و ئەقە شيخى ئيسلامى ئىمامى شەوكانى بى گۆمان ئەو رە مۇويل تر بوو ، بوچى؟ چونكى ببوو سەرۆكى دەستھەلاتا قەزايى يا بلند ل يەمەنى، بۆ ماوى پتر ر ٤٠ سالا ئانكو: كەسەكى مرويل بوو ب حوكمى و قەضايى و دەستھەلاتيقە ، سەرەراى قى چەندى ھەميى ومريلاھيا وى ئەوى د شەق وروژيدا سيزدە دەرس ھەبوون، ودگەل ئەقى ھەميى د خاندن و دنقيسى، خو ھەكە روژى دو ريز رى نقيسيبان ئانكۆ: وى نەدھيلا ئەگەر خو دوو ريزين بتنى رى بان د روژەكىدا.

و بقی کاری وی یی بهردهوام خو ههکه کیم ژی بیت، بو ئهگهری دهرئیخستنا ۲۹۰ کتیب و نقیسینا ژ ههمی جوریت زانینیت شهرعی ییت چیکری و نقیسین. توژی ب ده هدده ده ده ده ده ده ده ده و روژه کیدا بوماوی همیقه کی ، پشتی هنگی ده هده ده تیت دی زیده بکه، قیجا هوسا سمر که قه و روژانه زیده که همتا به هراته دگه هیته ده هر شهدی ژروژاته ، ده هر شهدی ئانکو: ۱٦ سه عمت ژد حه فتیه کیدا.

چونکی دهمژمیرین حهفتیی ههکه تو کوم بکهی ۱۹۸ دهمژمیرن، ههکه تو روژانه دوو دهمژمیر و نیقا دخاندنی و نقیسینی دهرباز بکهی ، ئانکو دی ۱۹ دهمژمیرا ژحهفتیی ب دهست خوقهئینی و ۱۹ دهمژمیر وهخته کی گهله کگله که مهزنه بو خاندن پهرتوکا ههکه تو بخوینی.

قیجا ههکه تهدهست ب خاندنی کر تو پینوسهکی رهنگا ورهنگ بو نموونه رهنگی زهر بکه ددهستی خودا ، و همر گافا چافین ته ل پیزانینه کی بکه فیتن همژی هندی بیتن کو بنفیسی بنقیسه، هشیار بی کو تو نه نقیسی و بهیلییه به ره لا و به ردای ژ نه نقیسینی، بنقیسه و نیچیرا خو گریبده و قهله می خو د سه پهیفیت ویدا بیینه ئه هه هه که کتیب یاته بیت.

و ههکه ئهو پهرتوک نه یا تهبیت ، تو بخو ده قته وه کی بینه کو وهره قیت وی باش بن جلده کی باش پی قهبیتن ، هندی تو تشته کی گرنگ دبینی سهری قهله می خو دانه سهر وی بکورتی بنقیسه یان لاپهر و ناقی پهرتوکی بنقیسه، دا بشیی ب ساناهی لیبگهری .

دبیزریت همکه تو ژ پهرتوکی خلاس بوی تو یی دناف دوو خیر اندا یان ته نافونیشانیت مفا وفائیدین بهربهلاف دناف کنیبیدا یی نقیسی ، یان ژی ئهو لاپهرین خالی ل دوماهیکا کنیبی و دهست بیکا کنیبی تهییت بخو داگرتین .

یان ژی بخو دهفته ره کا ئاسایی بینه یین کو دابه شکرینه سهر دوازده ههیقان شینا وان ههیقا بخو ناقیت وان زانینا بنقیسه یین تهبقین بخو کوم بکهی، بخو ناقونیشانا دانه ، بو نموونه : نه دروستیا پالدانا وان گوتن و کریارین دهینه بو زانای.

یان ناڤونیشانهکی دانی: ئه کهسین دو عایین وان قهبویل ، قیجا ددهمی خاندنا خودا هندی تو ئیکی ببینی کو بهحس لی هاتیه کرن ژوان کهسایه یین دو عایین وان قهبویل دی ناڤی وی نقیسی دگهل ناڤی پهرتوکی و لاپهری وی.

یان ناقونیشانه کی دی بنقیسه: ئه چ ئهگهربوون بووینه هاندهر بو ئه هلی علمی ههتا ئه و داخازا زانینی بکهن بخو بنقیسی ، و ههر هو سا ههتا دوماهیی.

وبقی شنوه ی دی ئه قیت وه کی ئیك و بیت ننزیك ئیک دانیه ب رهخ ئیكقه، و هوسا دی بوته پیزانینی ته نیزیك بن .

وههما ئه کتیبا گران بها "معجم المناهی اللفظیة" یا خوشتقیی دلا بکر أبو زید آل غیهب (زانایه کی سعودییه) دبیر یت ئه کتیبه رج ده رکه فتییه یی ژره حمی ئه فی ته رتیب و ریک خستن و به رههمی ئه فی خاندنی ده رکه فتی.

و دەرگەه يان كليلا چوونا ژورا قى چەندا ھەنى كتيبيت بەر شرينكرنى نە (تەشويقينه)ب خاندنى و نقيسينى و داخاركرنا زانينى و ئەو كتيبيت دليته دبەنه علمى و خواندنى و داخاز كرنا علمى و هەروەسا قيانا كتيبا گەلەكن ، ژ يين باش پەرتوكا "المشوق إلى القراءة وطلب العلم" يا على بن محمد عيمرانيه ئەق كيتابه دلى مروقى دبەتە خواندنى .

وهمروهسا ئه ق كتابه عشاق الكتب " يا عبد الرحمن بن يوسف فرحان، ئه قه ژى دلى مروقى دبه ته خاندنى

وپهرتوکا (الوقت أغلی من کنوز الأرض) ئهقه ژی یا "شعبان جبریل عبد العال" ئهف ههر سی کتیبیت ههنی و گهلهکین دی ژی ییت ههین ئیکا هند ژ مروفی چیدکهن کو دلی مروفی بچیته خاندنی و هیممه مروفی بلند بکهت.

بقان كتيبان هيممه مروقى بلند دبيت، و دى ئاگرى بهرده لهبلهبكي موكميي بهره خوشيا خاندني.

و بزانه خاندنی تو بخوینی و تبلا خو گهل بینی وببه ی دگهل ریزا یان ژی قهله می ل بن ریزان بینی بی کو بنقیسی ئهقه باشترین و چاکترین ریکه بوخاندنا بلهز و ههر وهسا بو وهرگرتنی ژی (ئیستعابی) ئهقه ب تهجریبه وسهربور یاهاتییه کرنی ئو سهلماندنی کو مروقیت خودان عمقل ئه چهنده یا جهرباندی ، قیجا تو ریکا وان بگره و دویق ریکا وان ههره.

ئاتاف وتيبهرين خاندنى:

ئانكۆ: هەكە ئەڭ سالوخەتە نك تە ھەبن دى خاندنا تە يا بى مفابيت ، و چ بەر ھەمەكى باش پىقە ناھىت.

۱. دەست پێکرن ب پەرتوكێت مەزن:

ناچیبت تو دهست پیبکهی ب کیتابیت مهزن بخوینی ، دقیت هیدی و کیتابیت بچویك دهست پیبکهی ، دا کو تو دگهل زانینی مهزن ببی ، وپیزانین ل بیردانکی ته دا جیگیربن.

دبیر یت نینه تو معلمقانیا تیدا بکهی (کتیبیت مهزن ودریژ) تو سهحکهیی دی سیکا وی یا ئیکی دا خهندقی ، چونکی ته راهینان نهکرینه ، وته تهدهروج نهکریه تهیله پلهیی نهکریه ئانکو تو ژ پلهیهکی بچیه پلهیهکا دی ژ یا نزم بو یا بلند بهلکو ههما تو راست یی چویه یا بلند .

۲. قەگۆ ھاستن د خاندنى دا:

قهگوهاستن ئانكو تو خو قهگوهیزی ژ قی پهرتوكی بو وی پهرتوكی بو وی پهرتوكی و هوسا ئهقه شی یا خرابه و ئیكه ژ تیبهرین خاندنی، سه حكی هیشتا مهله قانی دكتیبه كیدا نه كرینه یی چویه كتیبه كا دی پاش یا دی و هوسا دی به ره شكه ستنی هیته خار.

٣. لەزكرن د وەرگرتنا مفاياندا ھەر ژ لاپەرين دەست پيكى:

هندهک خانده قان یی ههی حهز دکهت و لهزی دکهت فایدهی ههر ژ لاپهری ئیکی و دووی بخو بینیته دهری یاش ویقه هوسانه، و ئه قه خهله له که د تیگه هشتنی دا .

چونکی کتیب یا هممه رهنگه ، گهله که جوره گهله که مفایین تیدا همین ، و نه فسیت مه ری ژیک جودانه و جیوازن، و همروه سازه وق و گیولیت مه نه وه ک ئیکن ، ئه وتشتی بوته خوشیی چینه که که چینه که که میری ته خوشیی چیبکه ت ، و ئه و تشتی فایده ی ل ته نه که چیدبیت فایده ی ل غهیری ته بوته و نه و نه میری ته به بوته و امانا وی یی نوی یه بو غهیری نه میری بیت بوته و امانا وی یی نوی یه بو غهیری

ته ، بهلکو ئهوا دگهل ته دگونجیت و ئهوا عهقلی تهبخو و مردگریت هیشتانه هاتبیت.

قیجا تو لهزی د دروینا گهنمیدا نهکه ، ئانکو ههکه ئیك گهنمی بچینیت هیشتا ههیقا دهستپیکی بچیت بدرویت بی مفایه ههما تنی دی چیت گیای درویت ئهوی گهنم نهدریه، چونکی هیشتا نهگههشتیه، وپهرتوک نهینیا خو نادهته ته ههتا تو ههمیی نهخوینی.

٤. لاوازيا هزركرني:

لاوازیا هزرکرنی و تیفکرینی ئهفه دبیته ئهگهری هندی مروف خوشیی ژ وی ئاخفتنی نابینیت و مروف تیناگههیت ، دی ژکیتابی دهرکهفیت ب دوماهی هیت کاچهوا دهست پیکری، نه رحا خو و گیانی خو پی دهرمان کر و ههروهسا نه عهقلی خو پی ئاقدا .

٥. بي ئاگه هيبوون ژ ژبهركرنا تشتي گرنگ:

هندهک جاران بی ئاگه هیا ژبهرکرنی بو مروقی چیدبیت ئانکو مروف ژبهرکرنی ناکهت بو وان تشتین گرنگ.

تو نهصیحه البی عوثمانی " الجاحظ" و هربگره دهمی دبیر یت: ههکه تو د سهر شعره کی را بوری و ئه و بکیر نموونه ئینانی بهیت و ژبهرکرنی بهیت ، تو به هر و پشکا خو ژبیر نه که و ژبه ربکه.

و ژبهری وی "ابن المقفع"ی یی گوتی: بزانه دی هنده خارا فهرمووده و هنده گوتن ب سهر ته دا ده رباز بن دی حه ژیکه ی قیجا چ ژبهر جوانیا وان یان ژبهر تازه ی و خوشیا وان، قیجا هه که ب دلی ته بو و کهیفاته پیهات تو ژ هه ژی تری کو ژبهربکه ی .

چونکی ژبهرکرن گریدانه بن ژبن وی تشتی جان وتازه.

ئیمامی اصمعی ئەدىبەكی مەزنە دېنزيتن دەفتەرەك ھەبو ئەوى ژىمامی ئەدىبەكی مەزنە دېنزيتن دەفتىسىن ژبەر ھندی دا

بو وی ب ساناهیبیتن و مختی وی لیز قرین کربا یان ل بیراخو ئینابا.

٦. هيلانا نڤيسيني بوان تشتيت نادر و کيم وينه:

چونکی فایده نیچیره نقیسین ژی بهندکرن وگریدانه ، و ژ عاقلدارییی یه همکه تو لهزی بکهی وی فایدهی بنقیسی ژبهری ئه و نیچیره ژدهستی ته بچیت.

٧ . نه لنز قرینا وی تشتی ژبه رکری و نقیسای:

هنده کیت همین لیز قرینی (مراجعی) ناکه ن بووی تشتی ژبه رکری یان نقیسی، همکه ته تشته ک ژبه رکر یان نقیسی و ته هیلا براستی دی ژبیرا ته چیت .

و ئەقا ھەنى ژى ئاگەھداريەكە كو دى ژ ئاقا زانىنا خو دويركەقىت، ودى بىتە ئەگەرى وەرىنا بەلگىن زانىنا وى.

٨. كيم دوبار مكرنا كتيبا باش:

کیم دوبارهکرنا کتیبا باش و بمفا هممی کتیب نمییت جارهکینه بهینه خاندن ، هندهکیت همین دقیت دوبارهبکهی.

ههکه تو کیم دوبارهبکهی دی موکومیا علمی ته زهعیف و لاوازکهت ، وجیگیر بینا زانیناته دی ژناف بهتن . ئه تشتی تو دوباره دکهی ئه و تشت دی جیگیربیت.

هنده کتیبیت همین حمقی وانه بینه ژبهرکرنی ، و هنده کتیبیت دی بیت همین حمقی وانه تو بکهیه بهش بهش ههرجار توبهشی خو بخوینی ، و هنده کتیبیت همین بهسه تو جاره کی بتنی بخوینی، و هنده کتیبیت همین دقیت تو چهند جاران بخوینی ،

و هندهك كتيبيت همين همما تنى دى لاپمرا قولپينى و بمريخو دميى و دى دەربازبى، قيجا تو همر خودان حمقمكى حمقى وى بدهيى ئانكۆ: غەدرى نەكە ئەوكتيبا هەۋى خاندنى نەبيت تو سەد جاران بخوينى، و كتيبەكا دينى تە وعەقىداتە پيقە گريداى تەجارەكى نەخاندىيە يان تەئيك جار ب بيسەروبەرى يا خاندى.

٩ حەررىكا كرينا كتيبا بەس بى خاندن:

بزانه چ گافا تهدیت حهزا ته بو کرینا کتیبا در وارتره ر حهزا ته بو خاندنی و مفا وهرگرتنی بزانه ته یی ر ریکا راستا زانینی لادای بو ریکا فیانا کومکرنی ئانکو: بو خرفهکرنا کتیبا و شانازی پی برنی ، بقی چهندی تو نابیه خودان علم، تنی تو دی بیه خودانی کتیبا.

لاتحسبن أن بالكت ** ب مثلنا ستصير فللدجاجة ريش **لكنها لا تطير

تو هزرنهکه تو دی پهرتوکا و هکی مه لیهیی مریشکی ژی پهریت همین بهلی ئهو نافریتن.

ئهقه و مهیدان یا بهرفرههه ، و قوناغه یا مهزنه، و بهسی گهردهنیی یه ئهقا ژن ل دور ستویی خو دز قرینن دبیر یت بهس وی یه ههما لدور گهردهنی بر قریت ، و بو مروقی عاقلدار ژی ئاماژه و نیشانه که بهرهف ریکا بهرفره هو ئاقا شرین.

ر خودایی مهزن دخازم پینگافیت مه دروست بکهت، وقهنجی و چاکیی و دوماهیا باش ب رزقی مه ههمیان بکهت.

والحمد لله رب العالمين

وصلى الله وسلم على نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين.

عاشوراء ٤٤٤١

خوشیا خواندنی

وەرگىران شىقان شىخەمىرى

نڤيِّسين احمد بن غائم الأسدي

مزكوفت